

Sygn. akt: I C 454/21

WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 listopada 2021 r.

Sąd Rejonowy w Giżycku I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Alina Kowalewska
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Elwira Stopińska

po rozpoznaniu w dniu 17 listopada 2021 r. w Giżycku

na rozprawie

sprawy z powództwa J. K.

przeciwko U. B.

o zapłatę

1.Zasądza od pozwanej U. B. na rzecz powoda J. K. odsetki ustawowe za opóźnienie za okres od 10.03.2021r do 28.03.2021r od odsetek naliczonych:

- od kwoty 243,13 zł od 11.03.2018r do 28.03.2021r
- od kwoty 251,36 zł od 11.04.2018r do 28.03.2021r,
- od kwoty 187,12 zł od 12.05.2018r do 28.03.2021r,
- od kwoty 166,03 zł od 11.06.2018r do 28.03.2021r,
- od kwoty 940,33 zł od 11.07.2018r do 28.03.2021r,
- od kwoty 884,99 zł od 11.08.2018r do 28.03.2021r,
- od kwoty 926,64 zł od 11.09.2018r do 28.03.2021r,
- od kwoty 103,07 zł od 11.10.2018r do 28.03.2021r.

2.Umarza postępowanie w pozostałym zakresie.

3.Zasądza od pozwanej U. B. na rzecz powoda J. K. kwotę 200 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

SSR Alina Kowalewska

I C 454/21

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 10 marca 2021 r. **powód J. K.** wniósł o zasądzenie od pozwanej U. B. na jego rzecz kwoty 3.702,66 zł wraz z odsetkami umownymi w wysokość odsetek maksymalnych za opóźnienie od kwot i dat wskazanych w pozwie oraz dalszych odsetek od zaległych odsetek od dnia wytoczenia powództwa do dnia zapłaty. Nadto powód wniósł o zasądzenie od pozwanej na jego rzecz kosztów postępowania. W uzasadnieniu powód podał, że 13 września 2017 r. zawarł z pozwaną U. B. umowę najmu lokalu mieszkalnego położonego w K. przy ul. (...). Zgodnie z umową, należności z tytułu umowy najmu pozwana zobowiązana była uiszczać na rzecz powoda do 10-go dnia każdego miesiąca. Należności obejmowały czynsz za lokal mieszkalny oraz opłaty za media. Powód wskazał, że pozwana zaprzestała terminowego ich uiszczania co skutkowało powstaniem zadłużenia, którego stan na dzień złożenia pozwu wynosi 3.702,66 zł.

W dniu 28 lipca 2021 r. referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym w Giżycku wydał przeciwko pozwanej nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym.

Pozwana U. B. wniosła sprzeciw od powyższego nakazu zapłaty, zaskarżając go w całości, wnosząc o oddalenie powództwa oraz o zasądzenie na jej rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Pozwana w sprzeciwie potwierdziła, że zawarła z powodem umowę najmu lokalu mieszkalnego oraz wskazała, że powód pismem z dnia 10 marca 2021 r. wezwał ją do uregulowania zaległości z tytułu opłat eksploatacyjnych za okres od marca do października 2018 r. zakreślając 7-dniowy termin zapłaty. Pozwana w dniu 29 marca 2021 r. uregulowała należność wobec powoda wraz z odsetkami umownymi w łącznej kwocie 5.002,90 zł. W związku z powyższym pozwana nie dała powodowi podstaw do wytoczenia niniejszego powództwa. Pozwana podkreśliła, że powód wezwał ją do uregulowania należności pismem z dnia 10 marca 2021 r. zakreślając 7 - dniowy termin na zapłatę, mimo powyższego powód tego samego dnia złożył przeciwko pozwanej pozew o zapłatę w niniejszej sprawie. W ocenie pozwanej data złożenia pozwu do sądu ewidentnie świadczy o tym, że powód nie miał zamiaru załatwić sprawy w sposób polubowny- od razu decydując się skierowanie sprawy do sądu i na wygenerowanie kosztów procesu, którymi próbuje teraz obciążyć pozwaną.

Pismem z dnia 8 października 2021 r. powód potwierdził, że otrzymał wpłatę od pozwanej oraz cofnął pozew w zakresie należności głównej wraz z odsetkami umownymi oraz podtrzymał żądanie pozwu w pozostałym zakresie. Pozwany wskazał, że spłata zadłużenia została dokonana przez pozwaną po upływie terminu wskazanego w wezwaniu do zapłaty.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 13 września 2017r. powód J. K. zawarł z pozwaną U. B. umowę najmu przedmiotowego lokalu mieszkalnego. Strony umowy określiły wysokość czynszu na kwotę 800 zł oraz ustaliły, że pozwana będzie regulowała opłaty za media zgodnie z wyliczeniem przekazanym przez powoda. W umowie określono, że czynsz wraz z opłatami za media płatny jest z góry do 10-go dnia każdego miesiąca. W przypadku zaległości w regulowaniu czynszu i opłat za media wynajmujący uprawniony był do naliczania odsetek umownych w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie za każdy dzień opóźnienia.

(dowód: umowa najmu lokalu mieszkalnego z regulaminem z 17 września 2017 r. - k. 7-13)

Za okres od marca do listopada 2018 r. pozwana nie dokonywała na rzecz powoda wpłat tytułem opłat za media, co skutkowało powstaniem zadłużenia w wysokości 3.702,66 zł.

(dowód: zestawienie należności z tytułu opłat za media - k. 6-26)

Powód pismem z dnia 10 marca 2021 r. wezwał pozwaną do zapłaty kwoty 3.702,66 zł wraz z umownymi odsetkami w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie od kwot i dat wskazanych w wezwaniu - w terminie siedmiu dni

od dnia otrzymania wezwania. Pozwana odebrała wezwanie w dniu 16 marca 2021 r. a spłaciła zadłużenie względem powoda w dniu 29 marca 2021 r.

(dowód: wezwanie do zapłaty z 10.03.2021 r. – k. 5, bezsporne).

Sąd zważył, co następuje:

Poza sporem jest, że pozwaną łączyła z powodem umowa najmu, na podstawie której pozwana zobowiązała się do uiszczania na rzecz powoda czynszu oraz opłat za media do 10-go dnia każdego miesiąca. Pozwana nie kwestionowała także faktu istnienia zadłużenia ani wysokości kwoty objętej pozwem. Kwestią sporną była zasada obciążenia stron kosztami procesu i ustalenia czy w świetle okoliczności sprawy pozwana nie dała powodu do wytoczenia powództwa.

Pismem z dnia 8 października 2021 r. powód ograniczył roszczenie uwzględniając wpłaconą przez pozwaną kwotę. Powód podtrzymał żądanie, co do dalszych odsetek od zaległych odsetek od dnia wytoczenia powództwa do dnia zapłaty oraz zwrotu kosztów procesu. Pozwana wyraziła zgodę na częściowe cofnięcie powództwa.

Art. 203 §1 k.p.c. przewiduje, że pozew może być cofnięty bez zezwolenia pozwanego aż do rozpoczęcia rozprawy, a jeżeli z cofnięciem połączone jest zrzeczenie się roszczenia - aż do wydania wyroku. Zgodnie z art. 203 § 4 k.p.c. Sąd może uznać za niedopuszczalne cofnięcie pozwu, zrzeczenie się lub ograniczenie roszczenia tylko wtedy, gdy okoliczności sprawy wskazują, że wymienione czynności są sprzeczne z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierzają do obejścia prawa.

Przeprowadzone postępowanie dowodowe pozwala na uznanie, iż cofnięcie pozwu w niniejszej sprawie, nie jest sprzeczne z prawem ani zasadami współżycia społecznego, nie zmierza do obejścia prawa oraz nie narusza słusznego interesu stron. W tej sytuacji sąd uznał częściowe cofnięcie pozwu za prawnie skuteczne. W myśl art. 355 k.p.c. sąd umorzy postępowanie, jeżeli powód ze skutkiem prawnym cofnął pozew, strony zawarły ugodę lub została zatwierdzona ugoda zawarta przed mediatorem albo z innych przyczyn wydanie wyroku stało się zbędne lub niedopuszczalne. Wobec skutecznego częściowego cofnięcia pozwu sąd umorzył postępowanie w sprawie w tym zakresie orzekając jak w pkt II sentencji wyroku.

Zgodnie z przepisem art. 482 § k.c. od zaległych odsetek można żądać odsetek za opóźnienie dopiero od chwili wytoczenia o nie powództwa, chyba że po powstaniu zaległości strony zgodziły się na doliczenie zaległych odsetek do dłuższej sumy. Dlatego w pozostałym zakresie sąd uznał żądanie pozwu za uzasadnione i zasądził na rzecz powoda odsetki ustawowe za opóźnienie za okres od 10.03.2021 r. do 28.03.2021 r. od odsetek naliczonych od kwot i dat wskazanych w pozwie.

O kosztach procesu sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. zasądzając na rzecz powoda 200 zł opłaty sądowej. Sąd nie znalazł podstaw do zastosowania art. 101 k.p.c. zgodnie, z którym zwrot kosztów należy się pozwanemu pomimo uwzględnienia powództwa, jeżeli nie dał powodu do wytoczenia sprawy i uznał przy pierwszej czynności procesowej żądanie pozwu. Choć pozwana spłaciła większość zadłużenia względem powoda to nie sposób uznać w świetle okoliczności sprawy nie dała powodu do wytoczenia powództwa. Pozwana przez ponad dwa lata ignorowała ciążące na niej obowiązki co do regulowania opłat eksploatacyjnych za wynajęty lokal mieszkalny. Jednocześnie należy wskazać, iż zobowiązanie pozwanej miało charakter terminowy, wobec czego jego wymagalność nie zależała od wezwania przez pozwanego do zapłaty. Na marginesie zauważyć trzeba też, że termin wskazany w wezwaniu do zapłaty również został zlekceważony przez pozwaną i dokonała ona spłaty zadłużenia po jego upływie. Podsumowując w realiach niniejszej sprawy nie wystąpiły żadne okoliczności dające podstawę do zastosowania art. 101 k.p.c.

SSR Alina Kowalewska